

De betingelser, bestemmelsen opstiller, gør, at mulighederne for at opnå afgiftsfritagelse vil være begrænsede. Det kommer til udtryk i lov-bemærkningerne, som også indeholder visse fortolkningsbidrag for at undgå unødigt tvivl om bestemmelsens rækkevidde.

Det er min umiddelbare opfattelse, at de fæl-lesejede edb-centraler ikke opfylder betingel-serne for afgiftsfritagelse. Jeg vil dog gerne understrege, at den endelige afgørelse heraf må bero på et konkret skøn.«

Ad 3) Fællesregistrering.

Ved den nye momslov blev der endvidere indsat en bestemmelse om fællesregistrering mellem et moderselskab og et datterselskab. Finansrådet ønskede under lovgivningsarbejdet, at disse regler skulle udvides. Hertil blev føl-gende anført i skatteministerens kommentarer til Finansrådets foretræde for Skatteudvalget, jf. L 124 (1993/94) – bil. 29:

»Afgrænsningen af det afgiftsfritagne område er en hårfin balance, hvor der må tages afgøren-de hensyn til konkurrencesituationen for de uaf-hængige virksomheder, som ikke har andet valg end at sælge deres ydelser med moms i et åbent marked. Den gældende lov afspejler en sådan balance mellem de forskellige hensyn.

Det er derfor heller ikke nogen løsning at udvide adgangen til at få leveret momsplichtige ydelser uden moms, medmindre det kan ske, uden at der herved skabes en forvridning af de gældende konkurrencevilkår. Forslagene om den udvidede adgang til fællesregistrering og om at afgiftsfritage ydelser præsteret af selv-stændige grupper er begge udtryk for en afvej-ning af forskellige hensyn. Det er min klare opfattelse, at en tilsidesættelse af det hensyn til andre virksomheders konkurrencevilkår, der er lagt til grund i disse bestemmelser, vil aktualise-re overvejelser om en pålægsmoms.«

Den tidligere skatteminister fandt således alt i alt, at Finansrådets forslag indebar en momsfri-tagelse for underleverancer, og at dette ville være i strid med den bagved liggende direktiv-bestemmelse.

Jeg kan henholde mig til de omtalte forarbej-der til momsloven.

Spm. nr. S 47

Til erhvervsministeren (6/10 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes kompe-tencefordelingen er imellem Erhvervsfremme Styrelsen og amternes forretningsudvalg/ erhvervssekretariater i fordeling af mål 2-mid-ler, og hvilke ankemuligheder der eksisterer i tilfælde af afslag fra Erhvervsfremme Styrel-sen?«

Svar (12/10 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Der er nedsat forretningsudvalg i hvert af de to mål 2-områder. Forretningsudvalgene betjenes af sekretariater, der er forankrede i de to amter.

Det er forretningsudvalgenes opgave at fore-tage den indledende vurdering af projekter, der ansøges om regionalfondstilsrud til, og udar-bejde indstilling om bevilling til Erhvervsfrem-me Styrelsen.

Klager over styrelsens afgørelser kan indbrin-ges for mig.

I sager, som kræver statslig medfinansiering, har det statslige bevillingsudvalg den endelige kompetence for så vidt angår den statslige med-finansiering. Bevillingsudvalget har imidlertid i sager, som ikke er af principiel karakter, og sager, hvor den statslige medfinansiering er mindre end 2 mio. kr., udlagt beslutningskom-petencen til Erhvervsfremme Styrelsen, som i disse tilfælde træffer den endelige afgørelse og meddeler ansøgerne bevilling.

Afgørelser truffet af det statslige bevillings-udvalg er endelige.

Spm. nr. S 48

Til erhvervsministeren (6/10 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren oplyse, efter hvilken praksis man godkender mål 2-midler inden for foræd-lingssektoren for agro- og fiskeindustriel forar-bejdning?«